

Arrest

nr. 210 629 van 8 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Berckmansstraat 83
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 mei 2018 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat G. KLAPWIJK en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 19 december 2016, verklaart er zich op 4 januari 2017 vluchteling.

1.2. Op 13 maart 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een 22-jarige soennitische Afghaan van Pashtounse origine, geboren in het dorp Warnata, district Alingar, provincie Laghman. U bent niet getrouwd, noch verloofd. Uw ouders verblijven in uw ouderlijk huis te Warnata. Uw vijf jongere broers en drie zussen verblijven bij uw ouders in Warnata. Uw zus Z. is gehuwd met de zoon van uw paternale oom en woont bij haar schoonfamilie in de oostelijke wijk Ahmad Shah Baba Mina (ook gekend als 'Arzan Qimat') in de stad Kabul. Uw oudere broer M.L.L. (CGVS 12/15366; DVZ 7.508.981) diende op 14 mei 2012 in België een asielaanvraag in. Op 8 augustus 2012 werd hem de vluchtelingenstatus toegekend.

Volgens uw verklaringen zou u lid zijn van de Pashtoungezinde politieke partij Afghan Millat, maar zou u niet voor hen actief zijn geweest.

Nog volgens uw verklaringen zouden uw twee oudere zussen P. en Y. drie, vier of zes maanden les hebben gegeven aan de private school Ikhlas Khanee, gelegen in de provinciehoofdstad Mehtarlam.

Ongeveer twee maanden voor uw vertrek zou er een publieke bekendmakingsbrief van de taliban aan de poort van uw woonst zijn gegoooid. Vijf of zes dagen hierna zouden de taliban beginnen bellen. Ze belden zowel u als uw vader meermaals op – soms elke dag, soms om de dag, soms meerdere keren per dag – en zouden u hebben gesommeerd te stoppen te werken voor de overheid (daar uw zussen doceerden) en in de plaats daarvan zich bij hen te voegen. Ook zou u door de taliban ervan zijn beschuldigd uw zussen als leraressen te laten prostitueren. U zou niet op de telefoontjes van de taliban zijn ingegaan.

Vervolgens zouden de taliban bij een wegcontrole u en uw zussen hebben tegengehouden, maar tijdens deze controle zou er niets zijn voorgevallen.

Uiteindelijk zou u door de aanhoudende telefoontjes hebben besloten het land hebben verlaten. U reisde vanaf uw ouderlijk huis te Warnata naar de hoofdstad Kabul, waar u zo'n tien tot vijftien dagen in een hotel en bij de smokkelaar verbleef. Vervolgens vloog u van Kabul naar Teheran (Iran), waarna u in zo'n vier maanden via Turkije en Bulgarije naar Europa en uiteindelijk naar België. U kwam op 19 december 2016 aan in België en diende op 4 januari 2017 een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw identiteit en asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: uw originele taskara, gedateerd op 23 sunbula 1389 (Gregoriaanse kalender (GK) 14 september 2010); kopieën van twee Belgische verblijfskaarten van uw broer M.L.L., gedateerd op resp. 10 december 2012 en 30 mei 2017; uw origineel diploma van het twaalfde jaar van de Rokhan high school, uitgegeven op 9 november 2015; een origineel certificaat van de Lincoln Learning Centers inzake MS Office, dd. 17 maart 2016 tot 17 mei 2016; een origineel certificaat van het Afghaanse ministerie van communicatie- en informatietechnologie inzake Microsoft, dd. 17 augustus 2014 tot 15 februari 2015; een originele attestering van uw problemen door de dorpsmalik, ongedateerd; een publieke bekendmakingsbrief van de taliban, ongedateerd; en een envelop, afgestempeld op 3 december 2017 te Alingar district.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw reis in Europa geen eenduidige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot uw leeftijd. Waar u in België bij aankomst heeft opgegeven te zijn geboren op 1 februari 1996 – en destijds dus 20 jaar oud –, blijkt u bij het Oostenrijkse Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (BFA) te hebben verklaard op 2 november 1999 te zijn geboren – ei zo na vier jaar later (BFA, 31 januari 2017). Wanneer u tijdens het gehoor hiermee wordt geconfronteerd, ontkent u dat u in Oostenrijk een ander(e) geboortjaar/leeftijd heeft opgegeven en stelt u dat u ook in Oostenrijk dezelfde leeftijd opgaf (Gehoorverslag (GV) CGVS, 19/1/2018, p. 6). Dat u een kernelement van uw identiteit, namelijk uw leeftijd, doorheen uw reis door Europa heeft veranderd, doet in ernstige mate afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Nog dient te worden vermeld dat u in de vragenlijst bij de DVZ aangeeft een lidkaart te hebben gehad van de politieke partij Afghan Millat. Uw lidmaatschap zou evenwel geen verband houden met uw problemen in Afghanistan (Vragenlijst CGVS, 7/3/2017, p. 2, vraag 3). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal blijkt u louter een lidkaart te hebben gehad, maar heeft u niet voor de partij gewerkt en verklaart u dat u hierom nooit problemen heeft gehad (GV CGVS, 19/1/2018, p. 7). Daarbij is er in uw asielerelaas geen sprake van feiten of elementen waaruit zou kunnen blijken dat u Afghanistan verlaten hebt uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van uw (gepercipieerde) politieke overtuiging zoals bepaald in de vluchtelingenconventie van Genève of dat u alsnog, bij een eventuele terugkeer, een dergelijke vrees dient te hebben.

Voorts wil het CGVS op zich niet betwisten dat uw zussen werkzaam zijn geweest als leerkrachten lager onderwijs op een private school in Mehtarlam stad. Hieronder blijkt evenwel dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u aanhaalt. Het CGVS kan bijgevolg niet anders dan concluderen dat u tot uw vertrek probleemloos in uw geboortedorp gewoond heeft. Uw twee zussen blijken daar tot op de dag van uw gehoor op het CGVS nog te wonen (GV CGVS, 19/1/2018, p. 14). U heeft bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat er louter omwille van de beroepsbezigheden van uw zussen een gegronde vrees voor vervolging, of een reëel risico op ernstige schade in hoofde van uw persoon bestaat.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw asielmotieven wordt aangetast door verschillende elementen. Zo dient vooreerst te worden opgemerkt dat de door u op het Commissariaat-generaal verklaarde problemen niet overeen komen met de door u vermelde problemen in de vragenlijst die u invulde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven ernstig in het gedrang. Bij de DVZ laat u optekenen dat de taliban u meermaals opbelden en dat u ongeveer een maand later een persoonlijke dreigbrief ontving (Vragenlijst CGVS, 7/3/2017, p. 3, vraag 5). Tijdens het gehoor op het CGVS stelt u echter dat u eerst een publieke bekendmakingsbrief van de taliban zou hebben ontvangen en dat de taliban u en uw vader zo'n vijf of zes dagen nadien begonnen te bellen. Bovendien zou u door de taliban zijn gestopt bij een routinecontrole (GV CGVS, 19/1/2018, pp. 18-19). Van deze routinecontrole maakte u in de vragenlijst bij de DVZ geen melding. Aan het begin van het gehoor op het CGVS beaamt u bovendien dat u alle redenen voor vertrek heeft vermeld in de betreffende vragenlijst op de DVZ (GV CGVS, 19/1/2018, p. 3). Deze tegenstrijdigheid en incoherentie doen ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Ook tijdens het gehoor op het CGVS blijkt u niet consequent dezelfde volgorde van gebeurtenissen aan te houden. Wanneer u in uw vrij relaas wordt gevraagd om in chronologische volgorde te vertellen over uw problemen, stelt u telefoontjes van de taliban te hebben ontvangen, alsook een publieke bekendmakingsbrief (GV CGVS, 19/1/2018, p. 13). Wanneer u later in het gehoor wordt uitgenodigd nogmaals over uw eerste probleem te vertellen, verklaart u dat de taliban op de weg kwamen en elke wagen controleerden (GV CGVS, 19/1/2018, p. 18). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd wanneer u de eerste keer persoonlijke problemen heeft gehad en in welke volgorde deze plaatsvonden, blijkt dat u eerst een brief ontving, daarna telefoontjes en vervolgens zouden de taliban wagens hebben doorzocht (GV CGVS, 19/1/2018, p. 18). Deze tegenstrijdigheden tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen opnieuw aan.

Hoe het ook zij, het houdt geen steek dat wanneer u daadwerkelijk intensief zou worden geïnterviewd door de taliban, diezelfde taliban u weliswaar tegenhouden bij een routinecontrole, maar u vervolgens gewoon laten gaan. Hierdoor wordt er ernstige afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw asielrelaas.

U verklaart voorts dat u gedurende drie en een half jaar (GV CGVS, 19/1/2018, p. 20) samen met uw zussen – als enige van uw dorp (GV CGVS, 19/1/2018, p. 15) – meestal met een overheidsbus naar de stad reisde voor studie/werk (GV CGVS, 19/1/2018, pp. 15; 16). U wordt tot zes keer toe gevraagd waarom uw gezin het enige gezin was dat zijn dochters naar de provinciehoofdstad stuurde om te studeren (GV CGVS, 19/1/2018, p. 15). U verwijst in uw antwoorden onder meer naar de vele problemen in uw land, de aanwezigheid van de taliban in uw dorp en gevechten op scholen (GV CGVS, 19/1/2018, p. 15). Uiteindelijk verklaart u dat uw gezin als enige interesse had in onderwijs voor meisjes en dat u, indien er een publieke school was geweest in uw dorp, daar zou zijn gebleven (GV CGVS, 19/1/2018, p. 15). Dit staat haaks op uw eerdere uitlatingen dat de dorpingen hun kinderen niet naar school zouden hebben willen sturen juist omwille van de onveilige situatie in uw dorp. Hierdoor wordt er afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Daarbij is het niet ernstig dat volgens uw verklaringen de dorpingen lange tijd niet door zouden hebben gehad dat uw zussen elke dag naar de provinciehoofdplaats trokken voor hun studies en later voor hun werk (GV CGVS, 19/1/2018, p. 16). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, stelt u dat het slechts een paar stappen naar een wagen was en dat mensen overal heen kunnen reizen (GV CGVS, 19/1/2018, p. 16). Gelet op het feit dat u woonachtig was in een landelijk gebied waar de sociale controle groot is en waar culturele tradities hoog in het vaandel worden gedragen, is het niet geloofwaardig dat u elke dag onopgemerkt samen met uw twee zussen heen en weer reisde naar school. Hierdoor kan er wederom geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

Tot weet u niet of uw zussen sedert uw vertrek nog les (hebben ge)geven. Wanneer het CGVS u vraagt of uw zussen P. en Y. nog les geven, stelt u er niet naar te hebben gevraagd en verklaart u dat u het niet durft te vragen (GV CGVS, 19/1/2018, p. 14). Ook blijkt u niet op de hoogte of uw gezin nog problemen heeft gekend met de taliban nadat u bent vertrokken.

U stelt dat het mogelijk kan zijn dat zij problemen hebben gehad, maar dat zij u er niets over vertellen (GV CGVS, 19/1/2018, p. 9). Er kan echter van een Afghaanse jongeman toch redelijkerwijs verwacht

worden dat hij zich beter zou informeren over de concrete situatie na zijn vertrek, in het bijzonder daar u op het CGVS aangeeft nog frequent contact te hebben met uw familie (GV CGVS, 19/1/2018, pp. 8-9). U zou dus ook in België op de hoogte hebben kunnen blijven over het wel en wee van uw achtergebleven familie, in het bijzonder over het lot van uw twee achtergebleven zussen wiens werk aan de basis zouden hebben gelegen voor uw vertrek uit Afghanistan. U heeft dit echter nagelaten. Hierdoor wordt er opnieuw afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw asielrelaas.

U tracht uw verklaringen inzake uw problemen te ondersteunen middels een brief van de taliban. Betreffende deze brief stelt u in uw verklaring die u invulde bij de DVZ dat uw telefoonnummers zouden worden geblokkeerd daar u zich niet bij de taliban heeft aangemeld (Vragenlijst CGVS, 7/3/2017, p. 3, vraag 5). Dit strookt niet met de inhoud van de brief die u voorlegt op het CGVS. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal stelt u dat het om een publieke bekendmaking gaat die naar iedereen werd gestuurd, maar aan u persoonlijk is gericht (GV CGVS, 19/1/2018, p. 14). Van u noch uw familie wordt in deze ongedateerde brief echter concreet gewag gemaakt. Dat u verklaringen aflegt die niet alleen onderling tegenstrijdig zijn, maar ook niet stroken met de inhoud van het document dat u zelf neerlegt, ondermijnt niet alleen de geloofwaardigheid van uw verklaringen, maar tast ook in grote mate de bewijswaarde van het document aan. Uit de informatie die op het CGVS beschikbaar is blijkt bovendien dat zogenaamde dreigbrieven van de taliban makkelijk tegen betaling verkregen kunnen worden. Er is immers een bloeiende handel in dergelijke stukken, die opgesteld worden met het oog op een asielaanvraag in Europa. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. Het gewicht dat aan deze bewijsstukken wordt toegekend moet worden gezien in samenhang met de, lage, geloofwaardigheid van de verklaringen.

Ook legt u een – eveneens ongedateerde – brief van uw dorpsmalik voor. In de brief worden uw afkomst en uw problemen met de taliban beaamd. Uw problemen met de taliban worden in de brief echter op geen enkel moment geconcretiseerd. Daarbij blijkt de dorpsmalik een vriend van uw vader (GV CGVS, 19/1/2018, p. 16), waardoor niet kan worden uitgesloten dat de brief enkel is opgesteld met het oog op uw asielaanvraag. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt nog dat ook documenten uit officiële bronnen kunnen gemakkelijk op vraag en via corruptie kunnen worden verkregen. Hierdoor ontbeert de brief elke bewijswaarde.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De door u voorgelegde taskara van uzelf alsmede uw diploma van het twaalfde jaar, uw twee certificaten inzake MS Office en Microsoft en de verblijfskaarten van uw broer M.L.L. leveren hoogstens een bewijs op van uw identiteit, nationaliteit, herkomst en scholing. Deze elementen staan hier niet ter discussie. De envelop toont tot slot louter aan dat u post ontving uit Afghanistan. Ook hier wordt niet aan getwijfeld.

Rekening houdend met alle bovenstaande opmerkingen kan er aan uw asielrelaas geen geloof worden gehecht en dient er te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch het reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in

2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de asielaanvragen van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstig en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Wel heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij de sjiitische minderheid in de stad geviséerd werd. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden

bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u uw middelbare schooldiploma behaalde, twee cursussen Microsoft en MS Office volgde en Pashtou én Dari spreekt. Bovendien wonen de broer van uw vader net zoals uw zus Z. en haar man in de stad Kabul. Voorts blijkt uit uw Facebookactiviteit (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) dat u niet alleen kan rekenen op het netwerk van uw paternale oom en diens gezin, maar dat u ook goed bevriend bent met anderen woonachtig in of afkomstig uit de stad Kabul. Daarbij blijkt u, naast onder meer algemene zaken als de stad Kabul en de internationale luchthaven 'Hamid Karzai', ook stad-specifieke pagina's leuk te vinden zoals pagina's inzake bepaalde Kabulse wijken, diverse Kabuli televisiestations, het Kabul Star hotel en een pagina van een middelbare school. Daarnaast werd u tijdens het gehoor gevraagd of er, behalve uw voorgehouden problemen met de taliban, nog andere redenen zijn waardoor een verblijf in de stad Kabul niet mogelijk zou zijn. U antwoordde hierop dat er geen problemen zijn (GV CGVS, 19/1/2018, p. 21).

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/3, 48/4, § 2, b) en c), 48/5, § 3 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Aangaande de vluchtelingenstatus stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

"Doordat, verwerende partij ten onrechte stelt dat de verklaringen van verzoeker aangaand zijn asielrelaas onaannemelijkheden en incoherenties bevatten die niet toelaten enige geloofwaardig te kleven aan het asielrelaas van verzoeker;

Terwijl dat, als men de verklaringen van verzoeker erop naleest deze kunnen worden beschouwd als geloofwaardig;

Dat verzoeker meent dat de door verwerende partij opgeworpen incoherenties niet de kern van zijn betoog raken;

Dat verzoeker in zijn eerder afgelegde verklaringen volhardt daar hij meent dat zijn verklaringen die hij aflegde ter ondersteuning van zijn asielrelaas, ondanks de kritische opmerkingen van verwerende partij, overeind blijven;"

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus wijst verzoeker op verschillende rapporten en stelt hij dat "er heden ten dage ook voor mensen in Kaboel nood kan bestaan aan toekenning van een subsidiaire bescherming".

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift twee rapporten (stukken 3 en 4) en een beslissing van de Franse Cour Nationale du Droit d'Asile (stuk 5).

Per drager brengt de commissaris-generaal op 4 september 2018 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: de COI Focus "*Afghanistan. Security Situation in Kabul city*" van 24 april 2018, het "*EASO Country of Origin Information Report. Afghanistan. Security Situation – Update*" van mei 2018 (p. 1-36) en de "*EASO Country Guidance. Afghanistan. Guidance nota and common analysis*" van mei 2018 (p. 1, 71-77, 83-84 en 98-109) (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota een bundel met 31 foto's over de situatie in Kabul neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door de taliban wordt bedreigd omwille van de werkzaamheden van zijn zussen als onderwijzers en om hem bij hen onder dwang aan te sluiten. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij ten aanzien van de Belgische autoriteiten verklaarde te zijn geboren op 1 februari 1996, terwijl hij ten aanzien van de Oostenrijkse autoriteiten verklaarde te zijn geboren op 2 november 1999, hetgeen afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid; (ii) zijn lidmaatschap van de politieke partij Afghan Millat blijkens zijn verklaringen nooit problemen heeft veroorzaakt en dus in zijn hoofde geen gegronde vrees voor vervolging uitmaakt; (iii) zijn verklaringen over de bedreigingen van de taliban op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet met elkaar in overeenstemming zijn; (iv) zijn opeenvolgende verklaringen over de bedreigingen van de taliban op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen evenmin coherent zijn; (v) het niet aannemelijk is dat hij beweert intensief gevisieerd te worden door de taliban, terwijl deze taliban hem tegenhouden bij een routinecontrole en hem vervolgens gewoon laten gaan; (vi) hij niet aantoont waarom hij en zijn zussen als enigen in het dorp naar de stad reisden voor studie/werk; (vii) het evenmin aannemelijk is dat de dorpelingen lange tijd niet zouden hebben doorgehad dat zijn zussen iedere dag naar de stad gingen voor studies/werk; (viii) hij niet weet of zijn zussen sinds zijn vertrek nog les hebben gegeven en of zijn familie nog verdere problemen met de taliban heeft gekend; (ix) zijn verklaringen niet verenigbaar zijn met de inhoud van de door hem voorgelegde dreigbrief van de taliban (zie map 'Documenten' in het administratief dossier); (x) de door hem voorgelegde brief van de dorpsmalik zijn voorgehouden problemen niet concretiseert en is opgesteld door een vriend van zijn vader en dus mogelijks enkel met het oog op zijn verzoek om internationale bescherming, terwijl bovendien blijkens de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) de bewijswaarde van Afghaanse documenten dient te worden gerelativeerd; en (xi) de overige door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen.

Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, zonder op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen. Hij stelt slechts dat de door de commissaris-generaal opgeworpen incoherenties niet de kern van zijn betoog raken en dat zijn verklaringen, "*ondanks de*

kritische opmerkingen van verwerende partij”, toch overeind blijven, doch hij laat na *in concreto* dit nader toe te lichten. Uit een lezing van de bestreden beslissing blijkt immers dat de motieven van de commissaris-generaal allemaal betrekking hebben op verzoekers vluchtrelaas en wel degelijk kernelementen van dit relaas betreffen. Het louter volharden in reeds eerder afgelegde verklaringen zonder *in concreto* in te gaan op de motieven hieromtrent in de bestreden beslissing, is allerminst ernstig.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat (de) artikel(en) (2 en) 3 van het EVRM wordt(en) geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient erop gewezen dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. *In casu* dient vastgesteld dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Uit de informatie toegevoegd aan de aanvullende nota van de commissaris-generaal (rechtsplegingsdossier, stuk 8) blijkt dat Kabul over een internationale luchthaven beschikt, zodat kan worden aangenomen dat verzoeker zich op een veilige manier toegang kan verschaffen tot deze stad.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport “*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*” van 19 april 2016 in rekening genomen. Het rapport bevestigt nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan, en maakt melding van een uitbreiding van het conflict naar het noorden van het land. Deze vaststellingen worden bevestigd door het “*EASO Country of Origin Information Report. Afghanistan. Security Situation – update*” van mei 2018 (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

Nergens in deze UNHCR-richtlijnen wordt evenwel geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijk karakter van het conflict in

Afghanistan, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

Uit de laatste grondige analyse van de veiligheidssituatie in de stad Kabul (zie het "*EASO Country of Origin Information Report. Afghanistan. Security Situation - update*" van mei 2018 (rechtsplegingsdossier, stuk 8)) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Het gros van het geweld dat er in de stad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen "*high profile*" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. Hoewel de aard van het gebruikte geweld er voor zorgt dat er soms burgerslachtoffers vallen, is het duidelijk dat Afghaanse burgers geen doelwit zijn voor de opstandelingen in Kabul. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand, ook tijdens de sterke toename van het aantal aanslagen in Kabul in de maanden mei en augustus 2015. Sinds begin 2014 viseren AGE's weliswaar uitdrukkelijker civiele doelwitten waar westerlingen samenkomen, doch blijft het aantal burgerslachtoffers beperkt. Daar het geweld voor het overgrote deel gericht is op overheidsgebouwen, gebouwen van de Afghaanse veiligheidsdiensten en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale of andere internationale aanwezigheid, ligt het aantal burgerslachtoffers in Kabul bijzonder laag. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Het geweld in de hoofdstad Kabul is niet aanhoudend en eerder gelokaliseerd van aard; de impact ervan op het leven van de gewone Afghaanse burger is eerder beperkt.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "*open combat*" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verder dient erop gewezen dat het "*EASO Country of Origin Information Report. Afghanistan. Security Situation – update*" van mei 2018 (rechtsplegingsdossier, stuk 8) kan worden afgeleid dat de acties van IS in Afghanistan tot nu toe in hoofdzaak zijn gericht tegen de Taliban. In de provincie Nangarhar is een algemene opstand gaande tegen de Taliban. Sinds midden mei 2015 braken er verschillende malen hevige en dodelijke gevechten uit tussen strijders van de Taliban en IS. Deze gevechten zijn geconcentreerd in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar, die grenzen aan Pakistan. In de loop van 2016 heeft IS in de stad Kabul een aantal grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij de sjiitische minderheid werd geviséerd. Deze aanslagen op zich kunnen niet worden beschouwd als willekeurig geweld tegen burgers zonder aanwijsbaar doelwit.

Verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. Verzoeker stelt onder verwijzing naar een aantal rapporten en een arrest van het Franse *Cour Nationale du Droit d'Asile* (verzoekschrift, stukken 3-5) dat er in Kabul voor burgers wel degelijk sprake is van een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dient evenwel te worden vastgesteld dat het rapport van UNAMA van 15 februari 2018 (verzoekschrift, stuk 3) slechts betrekking heeft op de algemene situatie in Afghanistan en niet specifiek ingaat op de veiligheidssituatie in de stad Kabul. Nergens in dit rapport wordt gesteld dat er in Kabul sprake zou zijn van tegen burgers gerichte aanslagen. Het feit dat er bij aanslagen soms geen rekening wordt gehouden met burgerslachtoffers als "*collateral damage*", wordt in de bovenstaande analyse ook opgenomen. Het persbericht bij de voorstelling van voormeld rapport (verzoekschrift, stuk 4) vermeldt evenmin dat er in de stad Kabul sprake zou zijn van een situatie van "*open combat*".

Betreffende het arrest van het "*Franse Cour Nationale du Droit d'Asile*" (verzoekschrift, stuk 5), dient vastgesteld dat het loutere feit dat in één geval in één lidstaat van de Europese Unie één persoon afkomstig van Kabul internationale bescherming heeft gekregen op zich niet volstaat om de bovenstaande analyse te wijzigen. Ieder dossier wordt immers individueel behandeld. Wat betreft de ter terechtzitting neergelegde foto's (rechtsplegingsdossier, stuk 10) dient erop gewezen dat foto's geen

bewijswaarde hebben wegens de manipuleerbaarheid ervan naar plaats, tijd en omstandigheden. Er valt uit deze foto's geenszins af te leiden waar, wanneer en door wie ze werden gemaakt.

Verder wordt er in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

"Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u uw middelbare schooldiploma behaalde, twee cursussen Microsoft en MS Office volgde en Pashtou én Dari spreekt. Bovendien wonen de broer van uw vader net zoals uw zus Z. en haar man in de stad Kabul. Voorts blijkt uit uw Facebookactiviteit (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) dat u niet alleen kan rekenen op het netwerk van uw paternale oom en diens gezin, maar dat u ook goed bevriend bent met anderen woonachtig in of afkomstig uit de stad Kabul. Daarbij blijkt u, naast onder meer algemene zaken als de stad Kabul en de internationale luchthaven 'Hamid Karzai', ook stad-specifieke pagina's leuk te vinden zoals pagina's inzake bepaalde Kabulse wijken, diverse Kabuli televisiestations, het Kabul Star hotel en een pagina van een middelbare school. Daarnaast werd u tijdens het gehoor gevraagd of er, behalve uw voorgehouden problemen met de taliban, nog andere redenen zijn waardoor een verblijf in de stad Kabul niet mogelijk zou zijn. U antwoordde hierop dat er geen problemen zijn (GV CGVS, 19/1/2018, p. 21).

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien."

In zijn verzoekschrift voert verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer tegen de hiervoor geciteerde motivering uit de bestreden beslissing, die door de Raad wordt overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER